

GERMEN KAVIMLARI ILE ROMA İMPARATORLUĐU ARASINDAKI MÜNASEBETLER

Sorumlu öğretim üyesi Yrd. Doç. Dr.
Mert Kozan

ARKEOLOJİ VE GERMENLER

- Geçtiğimiz yüzyılda Germenlerin hayatı ile ilgili arkeoloji bize antik dönem yazarlarından daha fazla şey göstermiştir. Bunun temel nedeni Germenlerin kendileri ile ilgili yazılı kaynaklarının olmamasından ileri gelmektedir. Sözlü tarih geleneği yaygındır.
- Ancak buna bir istisna olarak Roma ile temasa geçildikten sonra sınırlı sayıda ve özel amaçlarla yazılı belgeler kullanmışlardır.

- Diğer yandan arkeolojik buluntular bize Germanlerin atalarının geldiği yerler olarak gösterilen Jutland Yarımadasına götürmektedir. Jutland yarımadasında M.Ö 1300 tarihinde yapıldığı düşünölen bronz ve altın objeler bulunmuştur. Bunun dışında yine yapılan arkeolojik araştırmalar neticesinde kayaların üzerine çizilmiş insan, hayvan figürleri ve daha ilginç gemi motifleri bulunmuştur.

BULUNAN EN ESKI GERMEN KÜLTÜRÜNE AIT OBJE

DEMİR ÇAĐI YERLEŐİMLERİ

- Bu dönemde, kuzey halklarının aletler için temel malzeme olarak bronz yerine demir kullanmaya baŐladıkları görülüyordu. Bu aynı zamanda Germen dünyası için Jutland'da baŐlayan yerleŐimin Germania olarak anılan bölgede de formal bir hal alacağı ve yaklaşık olarak 1000 yıl boyunca bunun süreceği anlamına geliyordu

- ◉ Erken zamanlara bu demir çağı köyler yaklaşık olarak bir düzine haneden oluşuyor; hepsi aynı uzunlukta ve genişlikte yapılıyordu. Hizalamaları ise doğu-batı ekseninde yer alıyordu.
- ◉ Daha sonra yapılan yerleşimlerde otuz kadar ev, birinde altmış vardı. Şimdiye kadar incelenen Jutland köylerinin neredeyse tamamı kalıcı yerleşim yerleri idi.
- ◉ Evler zaman zaman yeniden inşa edilebilir veya hafifçe yer değiştirebilir, ancak topluluk temelde yüzyıllar boyu aynı yerde kaldı.

- Bu köyler çoğu zaman tahta bir koruma alanı ile çevrili idi ek surlar nadirdi. Alman toplulukları için tepeleri yerleşim yeri seçmek de alışılmadık bir durumdu.
- Ancak bazen daha önce Almanya topraklarındaki doğu ve güney bölgelerini kontrol eden Kelt halkları tarafından inşa edilmiş olan tepelerdeki kalelerini devraldılar. Kuzey Denizi'ndeki düşük yalın bölgelerdeki köyler, insanların taşkın tehlikesini azaltmak için yaptıkları yapay höyüklerin tepesinde yer alıyordu.

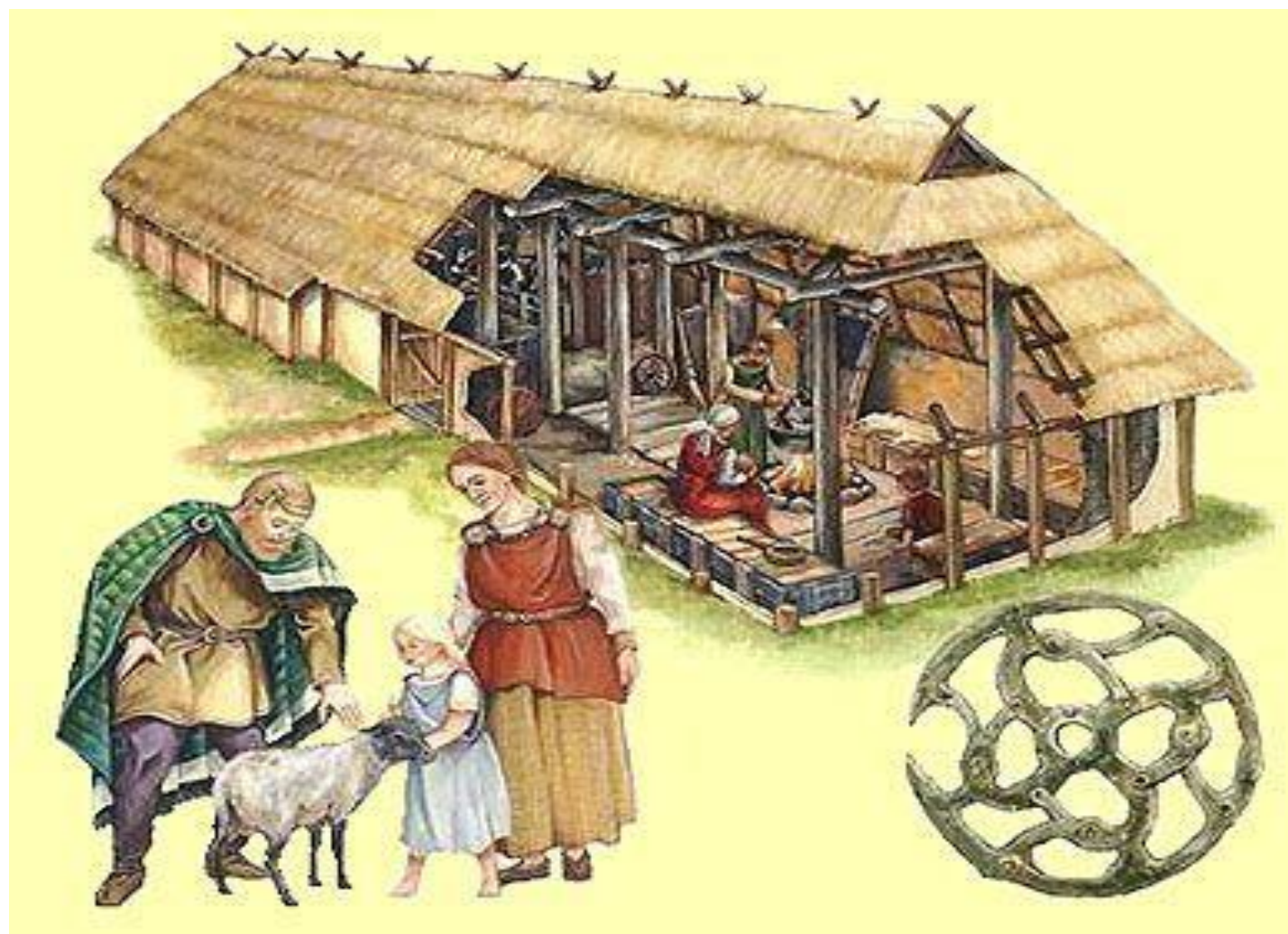

- Üst Tuna'ya bakan Bu tepe aslen güçlendirilmiş ve Keltler tarafından işgal edilmiştir, ancak bölge daha sonra Germen kavimlerine ev sahipliği yaptı.
- Germania'nın alanı, küçük bir bölgede birçok insanı destekleyecek kaynaklara sahip değildi. Bu yerlerde, yerleşimler sadece bir avuç aileden oluşuyordu. Ayrı bir çiftlik evleri vardı, en yakın komşusu biraz uzakta yaşıyordu. Tek başına veya daha büyük bir topluluğun bir parçası olarak, bir çiftlik evi genellikle tek bir aileye ev sahipliği yapıyordu. Çiftlik evi sadece evin değil aynı zamanda depolama ve atölye çalışmaları için kullanılan müstemilatları da içermektedir.

EV VE ÇİFTLİK

- Ev ortak bir türü üç koridorlu bir yapıya sahip idi. Ahşap direklerden oluşan iki paralel çizgi, çatıyı destekleyen ve aynı zamanda üç uzun kesimi işaretleyen iç uzunluğa ulaştı. Böyle uzun bir ev genellikle hem insanlara hem de hayvana ev sahipliği yapıyordu: insanlar bir uçta, diğerleri de diğer hayvanlarda yaşıyordu. Evin büyüklüğüne bağlı olarak, yalnızca birkaç hayvan veya yirmi hayvan yaşayabilirdi.

- Bu, kuzey ikliminde çok pratik bir düzenleme oldu. Hayvancılık sert hava koşullarından korunmakla kalmadı, vücut ısısı da evin sıcaklığını sağladı. Aksi takdirde tek ısı kaynağı halkın orta kesiminde dikdörtgen şeklinde bir ocaktı.

GERMENLERİN YETİŐTİRDİKLERİ HAYVANLAR

- En önemli çiftlik hayvanları sütleri, etleri ve deri yetiştirilen ineklerdi. Sabanları ve vagonları çekmek için de kullanılabilirler. Sığır, genel olarak Alman yerleőtimmerindeki hayvanların yüzde 50 ila 70'inden sorumluydu.

- Diğer önemli hayvanlar Koyun (yün ve et için), keçiler (deriler ve etler için) ve domuzlar (et için) önem taşıyordu. Koyun ve keçiler, otlaklarında herhangi bir sorun yaşamayan bataklık bölgelerinde, domuzlar ormanların bulunduğu yerde daha çok sayıda idi, bol miktarda meşe palamudu ve kurabiye yerlerdi böylelikle domuzu beslemek için başka bir şeye ihtiyaç duyulmazdı.

- Kuzey Avrupa'da yetiştirilen hayvanlar, güneydeki bölgelerden daha küçüktür. Sığırlar, Roma eyaletlerinin sığırlarından daha küçük ve daha incedir. Koyunlar, Akdeniz hayvanlarına yakındır ve yabancı koyunların soyundan gelmiş olabilirler. Domuzlar, modern ırkların yaklaşık yarısı büyüklüğündeydi ve aynı zamanda vahşi domuzlardan da türetilmiş olabilirdi; bu da boyutta ilerleyici bir azalmaya yol açabilir. Hayvan popülasyonunda bir bütün olarak, Roma dünyasından, hatta yakın bölgelerde bile ithal ırklardan çok az işaret vardır

- Orta Almanya'daki yerlerdeki hayvan popülasyonu, kuzeydeki nüfustan daha az sayıdadır, ancak genel olarak benzer bir popülasyonunu sahiptir. Örneğin Mittelgebirge kenarındaki Seinstedt'te küçük sığırlar, bunu takiben domuzlar ve koyunlar ana stokları oluşturmaktaydı. Domuzların çoğu on sekiz ay ile üç yaş arasında kesilmişti, koyunlar ise 2 yıldan kısa bir süre içerisinde kesilirdi.

- Kuzey kıyısındaki yerleşim yerlerindeki sığırlar omuzdan 1.1 metreden daha yüksek, ince ve kısa boynuzlu idi yani küçüktü. Atlar da genellikle kısa ve sağlam bir yapıdaydı, birçoğu omuzda sadece 1.4 metrelik ölçüldü ve buda kısa olduğu anlamına geliyordu. Buna karşın koyun ve keçiler, çağdaş Roma dünyası ya da Ortaçağ'dan çok daha küçük değildi.

- ◉ Şaşırtıcı bir şekilde, yabancı hayvan avı yiyecek tedarikinde son derece küçük bir rol oynamıştır. En yoğun av yapılan köylerde dahi, vahşi memelilerin kalıntıları toplamın yüzde 1'inden azını oluşturuyor.
- ◉ Ve yine de, Germania'da başta Avrupa Bizonları, yaban domuzu, karaca ve kırmızı geyiklerde bol miktarda vahşi et vardı. Tilki, kunduz ve su samuru kürkleri de mevcuttu, ancak bu hayvanların herhangi bir ölçekte avlandığı bir işaret bulunamamıştır.

- Kırmızı geyik muhtemelen avcılarının ana hedefi idi, bir kısmı da et için, kısmen boynuzları için bir takım aletler yapmak için kullanılmıştı. Deniz memelileri yerleşim yerlerinde bulunan kemikler arasında sınırlı bir yer tutar.
- Yunus kemikleri ve balina kemiği muhtemelen sahile vurmuş hayvanlardan toplanmıştı. Foklar boldu Baltık ve Kuzey kum havuzlarında avlanmıştı.
- Balık tutma daha yaygındı.

- Atlar daha küçük sayılarda yetiştirildi, ancak binicilik ve statü sembolleri açısından çok değer verildi.

- Atlar daha küçük sayılarda yetiştirildi, ancak binicilik ve statü sembolleri açısından çok değer verildi.
- Germen ailelerinin çoğunluğu kendilerini çiftçilikle destekledi: çiftlik hayvanlarını yetiştiriyorlardı ve köylerini veya çiftliklerini çevreleyen alanları da tarım için kullanıyorlardı. Arpa en önemli tahıl ürünüdür onu yulaf izlemektedir.

- Buğday, Almanya'nın çoğunda yetişmek daha zordu, ancak insanlar bunu mümkün olduğunca yetiştiriyordu. Diğer tahıllar çavdar ve darıdır.
- Diğer bir elyaf ürünü ise ketendi tohumlarının besleyici ve yağ doluydu ve saplar ketenden kumaş yapmak için işlenirdi. Çiftçiler ayrıca kışın sığırlarını beslemek için saman büyütürdü.

BIR ALMAN ÇİFTLİĞİ

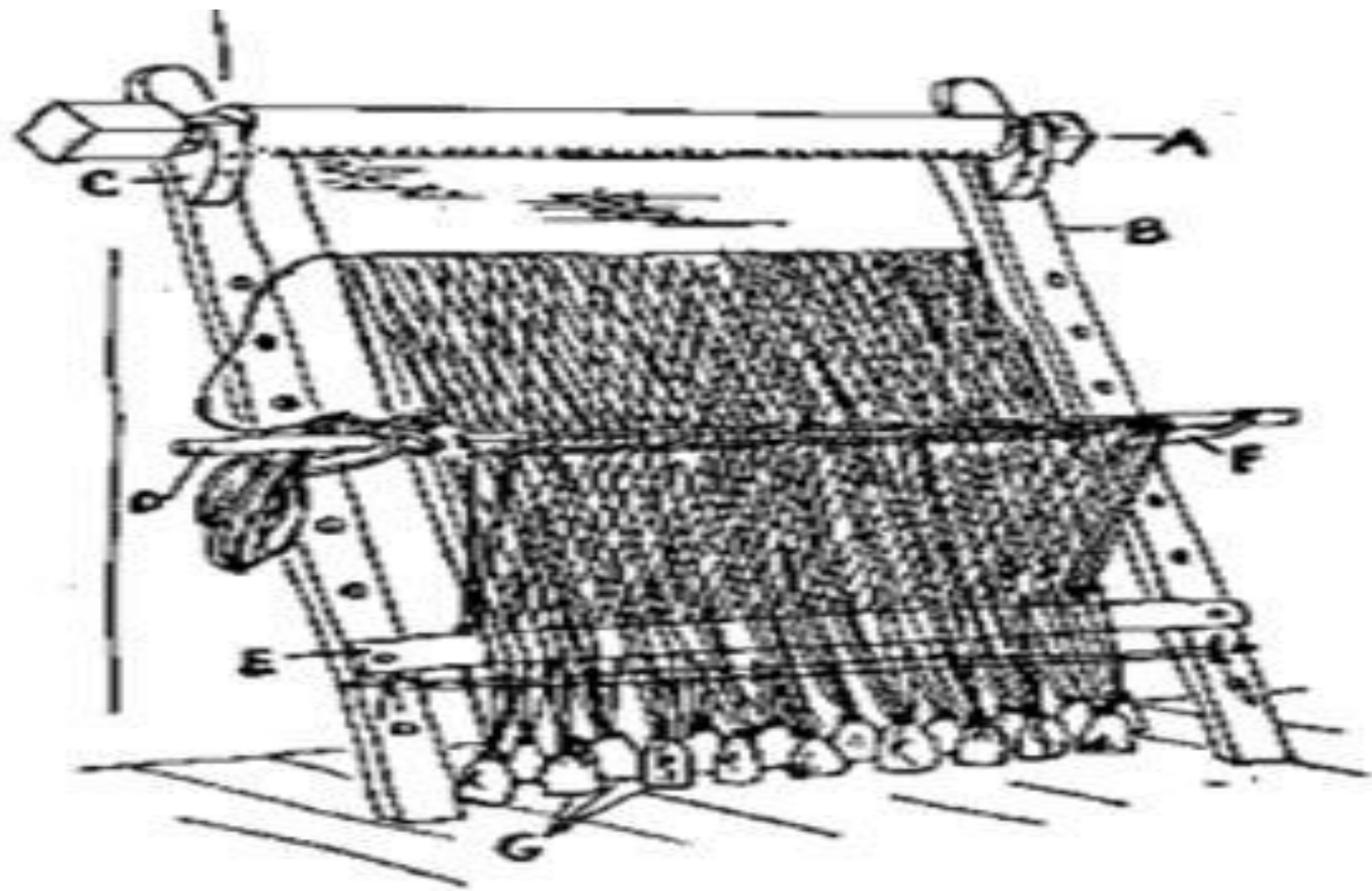

- ◉ Ana sebzeler bezelye ve kuru fasulye idi. Arkeolojik veriler sebze grubu ile ilgili pek fazla bilgi vermemiştir. Bu yüzden konuda bilgilerimiz kısıtlıdır.
- ◉ Bununla birlikte, insanlar yabancı ıspanak, karahindiba yeşillikleri, marul, turp, kereviz, böğürtlen, çilek, ela, kiraz, erik ve fındık toplamıştı. Buna ek olarak, insanlar mavi bir boya yapan bir bitki olan çivitotu topladı veya büyüttü.
- ◉ Elma ve Armut muhtemelen yenilebilir bir şey olarak bilinmiyordu

- ◉ Kuzey Avrupa'nın başlıca içeceği fermantasyon tahılına dayanıyordu. Danimarka'da bulunan içme boynuzlarındaki kalıntıların kimyasal analizi ile bira benzeri bir içecek tespit edilmiştir.
- ◉ Kuzeydeki ekilen tahıllar arasında arpa bolluğu kısmen bira yapımında kullanılması ile açıklanabilir
- ◉ Meyve sularına dayanan, içki boynuzlarında da tanımlanan diğer içki biçimleri vardı. Danimarka'daki Skydstrup'da bulunan bir boynuz, daha sonra Germen Avrupa'sının çeşitli yerlerinde popüler olan bala dayanan bir içki izleri içeriyordu. Ancak Alman şölenlerinde akan bira vardı ve tutan gemilerin büyüklüğü kendi hikayesini anlatıyordu. Bazıları birkaç galon tutar; bir içki kornasında bile 2 veya 3 galon olabilir.

- Eđirme, boyama, dokuma ve dikiş, kadınların çok fazla zaman ve enerji harcadıkları aktivitelerdi. Yün veya keten ile çalıştıklarında, çözgü ağırlıklı tezgah olarak adlandırdıkları bir çeşit dikiş tezgahına güveniyorlardı. Bu, dikiş ipliklerinin (çözgü) uçlarına bağlı ağırlıklar tarafından gergin tutulduğu dik bir tezgâhtı.

- Alman dokumacılardan güzel dokulu ve desenli kumaş ürettiğimizi biliyoruz çünkü turba bataklıklarında korunmuş örnekler arkeolojik kazılar sayesinde bulunmuştur. Bu bulgular bize geçmişten değerli bir bakışlar kazandırmaktadır; ve bize hiçbir Romalı tarafından kayda geçirilmemiş değerli bilgiler sunmaktadır ve Germen yaşamının diğer yönlerini göstermektedir.